

ECLI

ECLI:NL:RVS:2025:3852

Datum uitspraak

13 augustus 2025

Inhoudsindicatie

Bij besluit van 15 juni 2022 heeft de Dienst Wegverkeer de door [appellant] ingediende aanvraag tot inschrijving van een voertuig in het kentekenregister afgewezen. [appellant] heeft bij de RDW een aanvraag ingediend voor de inschrijving en tenaamstelling in het kentekenregister van een voertuig waarin het VIN AC9CSLK1399AM1543 is aangebracht (hierna: het voertuig). Hierbij heeft hij een document overgelegd met het Italiaanse kenteken [...]. Daarop is als 'Datum Eerste Toelating' (hierna: DET) het jaar 1965 vermeld. Uit de 10e en 11e positie van de VIN volgt echter dat het productiejaar van de auto 1999 is. De RDW heeft daarom nader onderzoek verricht naar het bouwjaar van het voertuig, zoals het opvragen van informatie bij de producent van de auto 'Superformance' en navraag in het land van herkomst. De RDW heeft daaruit geconcludeerd dat het document met het Italiaanse kenteken niet kan zien op het door [appellant] aangeboden voertuig. De RDW heeft daarom vastgesteld dat het voertuig (vooralsnog) niet is goedgekeurd voor toelating tot het verkeer op de weg. Het voertuig moet namelijk voldoen aan de toelatingseisen uit 1999. De RDW heeft daarom het verzoek tot inschrijving van het voertuig in het kentekenregister afgewezen.

Volledige tekst

202403778/1/A2.

Datum uitspraak: 13 augustus 2025

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

[appellant], wonend in [woonplaats],

appellant,
tegen de uitspraak van de rechtbank Gelderland van 24 mei 2024 in zaak nr. 23/1879 in het
geding tussen:

[appellant]

en

de Dienst Wegverkeer (hierna: RDW).

Procesverloop

Bij besluit van 15 juni 2022 heeft de RDW de door [appellant] ingediende aanvraag tot
inschrijving van een voertuig in het kentekenregister afgewezen.

Bij besluit van 8 maart 2023 heeft de RDW het door [appellant] daartegen gemaakte bezwaar
ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 24 mei 2024 heeft de rechtbank het door [appellant] daartegen ingestelde
beroep gegrond verklaard, het besluit van 8 maart 2023 vernietigd en bepaald dat de
rechtsgevolgen daarvan in stand blijven.

Tegen deze uitspraak heeft [appellant] hoger beroep ingesteld.

De RDW heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De Afdeling heeft de zaak op een zitting behandeld op 16 mei 2025, waar [appellant],
vertegenwoordigd door mr. H.J.G. Dudink, advocaat in Haarlem, en de RDW,
vertegenwoordigd door mr. L.G. van Dijk en P.H. van Limburg, zijn verschenen.

Overwegingen

Inleiding

1. [appellant] heeft bij de RDW een aanvraag ingediend voor de inschrijving en tenaamstelling
in het kentekenregister van een voertuig waarin het VIN AC9CSLK1399AM1543 is
aangebracht (hierna: het voertuig). Hierbij heeft hij een document overgelegd met het
Italiaanse kenteken [...]. Daarop is als 'Datum Eerste Toelating' (hierna: DET) het jaar 1965
vermeld. Uit de 10e en 11e positie van de VIN volgt echter dat het productiejaar van de auto
1999 is. De RDW heeft daarom nader onderzoek verricht naar het bouwjaar van het voertuig,
zoals het opvragen van informatie bij de producent van de auto 'Superformance' en navraag
in het land van herkomst. De RDW heeft daaruit geconcludeerd dat het document met het
Italiaanse kenteken niet kan zien op het door [appellant] aangeboden voertuig. De RDW heeft
daarom vastgesteld dat het voertuig (vooralsnog) niet is goedgekeurd voor toelating tot het
verkeer op de weg. Het voertuig moet namelijk voldoen aan de toelatingseisen uit 1999. De
RDW heeft daarom het verzoek tot inschrijving van het voertuig in het kentekenregister
afgewezen.

Uitspraak van de rechtbank

2. De rechtbank heeft vastgesteld dat op het Italiaanse kentekenbewijs als DET het jaar 1965
staat vermeld en dat de fabrikant heeft aangegeven dat het voertuig in 1999 is gebouwd. De
DET op het Italiaanse kentekenbewijs komt dus niet overeen met het daadwerkelijke
bouwjaar van het voertuig. De RDW heeft daarom terecht geconcludeerd dat de DET op het
Italiaanse kentekenbewijs onjuist is en was daarom niet gehouden om het Italiaanse
kentekenbewijs zonder nader onderzoek over te nemen, aldus de rechtbank. In de uitspraak

is aandacht besteed aan artikel 4 van Richtlijn 1999/37 inzake de kentekenbewijzen van motorvoertuigen (PB 1999 L138/57) dat de lidstaten niet de mogelijkheid biedt om bij de inschrijving van een voertuig uit een andere lidstaat een ander bewijs te verlangen dan de kentekenbewijzen afgegeven door de autoriteiten van die andere lidstaten. Wel, zo is overwogen door de rechtbank, is het volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie van de EU (arrest van 24 januari 2019, ECLI:EU:C:2019:59, (RDW tegen X en Y)) toegestaan aan de autoriteiten van een lidstaat om een in een andere lidstaat geregistreerd voertuig te identificeren door te vereisen dat het voertuig wordt gepresenteerd ten einde te verifiëren of dat voertuig daadwerkelijk aanwezig is op zijn grondgebied en overeenkomt met de op het kentekenbewijs vermelde gegevens. Dit wordt gezien als een eenvoudige administratieve formaliteit die inherent is aan de afhandeling van de inschrijvingsaanvraag en aan het verloop van de procedure.

3. De rechtbank heeft verder geoordeeld dat de RDW, nadat hij daartoe door de rechtbank in de gelegenheid is gesteld, voldoende heeft gemotiveerd dat de door [appellant] naar voren gebrachte vergelijkbare voertuigen, met een DET van 1965 en die wel zijn voorzien van een Nederlands kenteken, geen vergelijkbare gevallen zijn die ongelijk worden behandeld. Bij deze zeven voertuigen is destijds bij de inschrijving, circa 20 jaar geleden, niet direct geconstateerd dat er sprake was van een onjuiste DET. Die eigenaren zullen, nu de RDW op de hoogte is geraakt van de juiste DET van die voertuigen, worden aangeschreven en hetzelfde worden behandeld als [appellant].

4. De rechtbank heeft tot slot het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Er is geen causaal verband tussen het vernietigde besluit en de schade. Verder heeft de afwijzing van de inschrijving in het kentekenregister geen vermogensrechtelijke gevolgen gehad voor het eigendomsrecht van [appellant].

Beoordeling van het hoger beroep

5. De gronden die [appellant] in hoger beroep heeft aangevoerd zijn zo goed als een herhaling van wat hij in beroep heeft aangevoerd. De rechtbank is gemotiveerd op die gronden ingegaan. [appellant] heeft geen redenen aangevoerd waarom de gemotiveerde beoordeling van die gronden in de aangevallen uitspraak onjuist of onvolledig zou zijn. De Afdeling kan zich vinden in het oordeel van de rechtbank en in de 5 tot en met 8.1 opgenomen overwegingen, waarop dat oordeel is gebaseerd. Zij voegt daaraan toe dat [appellant] zijn betoog dat de RDW misbruik heeft gemaakt van zijn bevoegdheid en dat er sprake is van strijd met het evenredigheidsbeginsel heeft onderbouwd met de stelling dat in strijd is gehandeld met het Unierecht. Dit betoog faalt. Er zijn geen redenen aangevoerd voor de onjuistheid van het oordeel van de rechtbank dat Richtlijn 1999/37 niet is geschonden.

Conclusie

6. Het hoger beroep is ongegrond. De Afdeling bevestigt de uitspraak van de rechtbank.

7. De RDW hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. W. den Ouden, voorzitter, en mr. C.J. Borman en mr. J.W. van de Gronden, leden, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, griffier.

w.g. Den Ouden
voorzitter

w.g. Van Loon
griffier

Uitgesproken in het openbaar op 13 augustus 2025

284-1062